

SALLY GRINDLEY & PENNY DANN

Οι φίλοι
είναι για
πάντα

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟΝ ΝΤΕΪΒΙΝΤ - ΣΆΛΙ ΓΚΡΪΝΤΛΕΪ

ΣΤΗΝ ΤΖΆΚΙ - ΠΈΝΙ ΝΤΑΝ

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ
Τίτλος πρωτοτύπου: *What are Friends for?*

Μετάφραση: Άννα Παπασταύρου
Διόρθωση: Αντωνία Κίλεσσοπούλου

©1998, Sally Grindley για το κείμενο
©1998, Penny Dann για την εικονογράφηση
©1999, Ιωάννης Κ. Παπαδόπουλος για την ελληνική γλώσσα
Published by arrangement with Kingsfisher Publications plc.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής
τηλ: 28 16 134, e-mail: info@picturebooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Σόλωνος και Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα
τηλ: 36 15 334

www.picturebooks.gr

ISBN 960-261-914-7

SALLY GRINDLEY

Σιδεροπούλα
Χριστίνα
24-2-2011

Οι φίλοι είναι για πάντα

Εικονογράφηση: Penny Dann

Μετάφραση: Άννα Παπασταύρου

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο αρκούδος Ζαχαρίας και η αλεπουδίτσα Ναταλία βγήκαν να περπατήσουν στο ηλιόλουστο καταπράσινο δάσος.

– Αρκούδε Ζαχαρία, ρώτησε η αλεπουδίτσα Ναταλία, είσαι φίλος μου;

– Φυσικά, είπε ο αρκούδος Ζαχαρίας.
Κι εγώ είμαι φίλος σου κι εσύ είσαι φίλη μου.
– Ναι, μα..., τι κάνουν οι φίλοι;
– Χμμ... Οι φίλοι παίζουν συντροφιά,
είπε ο αρκούδος Ζαχαρίας.

– Α, τι καλά! έκανε
η αλεπουδίτσα Ναταλία.
Τότε, ας παίξουμε κρυφτό.

– Σύμφωνα, είπε
ο αρκούδος Ζαχαρίας.
Κρύψου πρώτη εσύ.

Η αλεπουδίτσα Ναταλία κρύφτηκε σε μια κουφάλα δέντρου.

Ο αρκούδος Ζαχαρίας έψαξε παντού,

μα δεν μπόρεσε να τη βρει.

Όταν ήρθε η σειρά του,
κρύφτηκε πίσω από έναν
κομμένο κορμό δέντρου.

Η αλεπουδίτσα Ναταλία
τον βρήκε αμέσως.

– Εσύ είσαι πιο καλή από
μένα σ' αυτό το παιχνίδι,
είπε ο αρκούδος Ζαχαρίας.

– Αυτή τη φορά θα σε βοηθήσω,
είπε η αλεπουδίτσα Ναταλία.

Κρύφτηκε πίσω από ένα σωρό
ξερόφυλλα, άφησε όμως την
ουρίτσα της να περισσεύει.

Την άλλη μέρα, η αλεπουδίτσα Ναταλία ρώτησε:

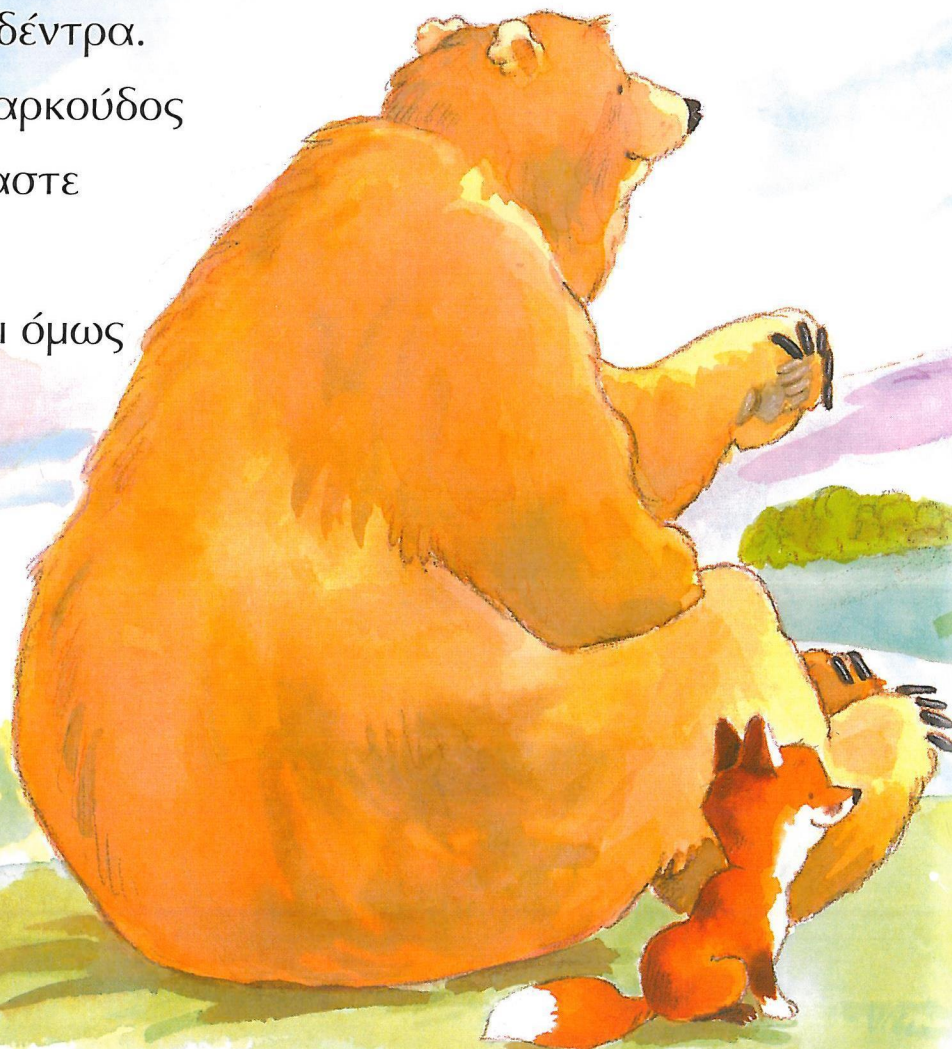
- Αρκούδε Ζαχαρία, τι άλλο κάνουν οι φίλοι;
- Χμμ, έκανε ο αρκούδος Ζαχαρίας.

Οι φίλοι μοιράζονται ό,τι έχουν.

– Κι εμείς μοιραζόμαστε, έτσι δεν είναι, Ζαχαρία; Μοιραζόμαστε τον ουρανό, τους λόφους και τα δέντρα.

– Αλήθεια, είπε ο αρκούδος Ζαχαρίας, μοιραζόμαστε πολλά πράγματα.

– Οι κολλητοί φίλοι όμως μοιράζονται κι άλλα πράγματα; ρώτησε η αλεπουδίτσα Ναταλία.

–Να σου πω, είπε ο αρκούδος Ζαχαρίας. Οι κολλητοί φίλοι μοιράζονται τα πράγματα που αγαπούν πιο πολύ.

Η αλεπουδίτσα Ναταλία το σκέφτηκε καλά αυτό κι ύστερα χώθηκε στο δάσος. Όταν γύρισε, έφερε πίσω της ένα θεόρατο κλαδί φορτωμένο βατόμουρα.

–Θέλεις λίγα, αρκούδε Ζαχαρία; είπε.
Τα βατόμουρα είναι τα αγαπημένα μου.
Νόστιμα δεν είναι;

– Υ-π-π-π-π-έροχα! είπε ο αρκούδος Ζαχαρίας.

Σκείνο το απόγευμα, δυνατές φωνές τάρaxαν
τον ύπνο του αρκούδου Ζαχαρία.

Άι! Άι! Άιι! Άιιι!

Άι!!! Άι!!! Άι!!! Άι!!!

— Έρχομαι, μούγκρισε. Τι τρέχει;

Βρήκε την αλεπουδίτσα Ναταλία
πεσμένη στο χώμα.

– Έχεις ένα αγκάθι στο πόδι σου.
Στάσου ακίνητη να σου το βγάλω.

– Θα πονέσω; κλαψούρισε
η αλεπουδίτσα Ναταλία.

– Θα προσπαθήσω να μην πονέσεις
καθόλου, είπε ο αρκούδος Ζαχαρίας.

Η αλεπουδίτσα Ναταλία τρόμαξε
βλέποντας τα κοφτερά
δόντια του φίλου της,
στάθηκε όμως ακίνητη.
Ο αρκούδος Ζαχαρίας
δάγκωσε με δύναμη
το αγκάθι και το τράβηξε.

Μόλις της έβγαλε το αγκάθι, η αλεπουδίτσα
Ναταλία άρχισε πάλι
να χοροπηδάει χαρούμενη.

– Σ' ευχαριστώ, αρκούδε Ζαχαρία, είπε.
Σ' ευχαριστώ που με βοήθησες.
– Γι' αυτό είναι οι φίλοι,
είπε ο αρκούδος Ζαχαρίας.

Το άλλο απόγευμα, ο αρκούδος Ζαχαρίας λαγοκοιμόταν στον ήλιο. Η αλεπουδίτσα Ναταλία ήθελε να παίξει. Σύρθηκε λοιπόν κρυφά πίσω του κι έβγαλε μια φωνή...

ΜΠΟΥΟΥΟΥ !!!

Ο αρκούδος Ζαχαρίας πετάχτηκε σαν να τον χτύπησε κεραυνός. Η αλεπουδίτσα Ναταλία έτρεχε γύρω του τσιρίζοντας: «Σε τρόμαξα! Σε τρόμαξα!» κι όλο γελούσε και κουνούσε την ουρά.

Ο αρκούδος Ζαχαρίας δεν το βρήκε καθόλου αστείο.

– Φύγε από μπροστά μου, Ναταλία, είπε.

Με κατατρόμαξες!

– Μα, θέλω να παίξω, είπε η αλεπουδίτσα Ναταλία.

– Κι εγώ θέλω να κοιμηθώ, είπε ο αρκούδος Ζαχαρίας.

Κάθε μεγάλη καφετιά αρκούδα έχει ανάγκη από ύπνο.

– Και κάθε μικρή κόκκινη αλεπού έχει ανάγκη από παιχνίδι, είπε η αλεπουδίτσα Ναταλία.

– Τότε πήγαινε να παίξεις κάπου αλλού, είπε ο αρκούδος Ζαχαρίας.

–Δεν είσαι φίλος μου πια, είτε λυπημένη
η αλεπουδίτσα Ναταλία κι απομακρύνθηκε.

Το άλλο πρωί που ξύπνησε ο αρκούδος Ζαχαρίας, λυπήθηκε που είχε στενοχωρήσει τη φίλη του.

– Σήμερα θα παίξω μαζί της, είπε μέσα του.

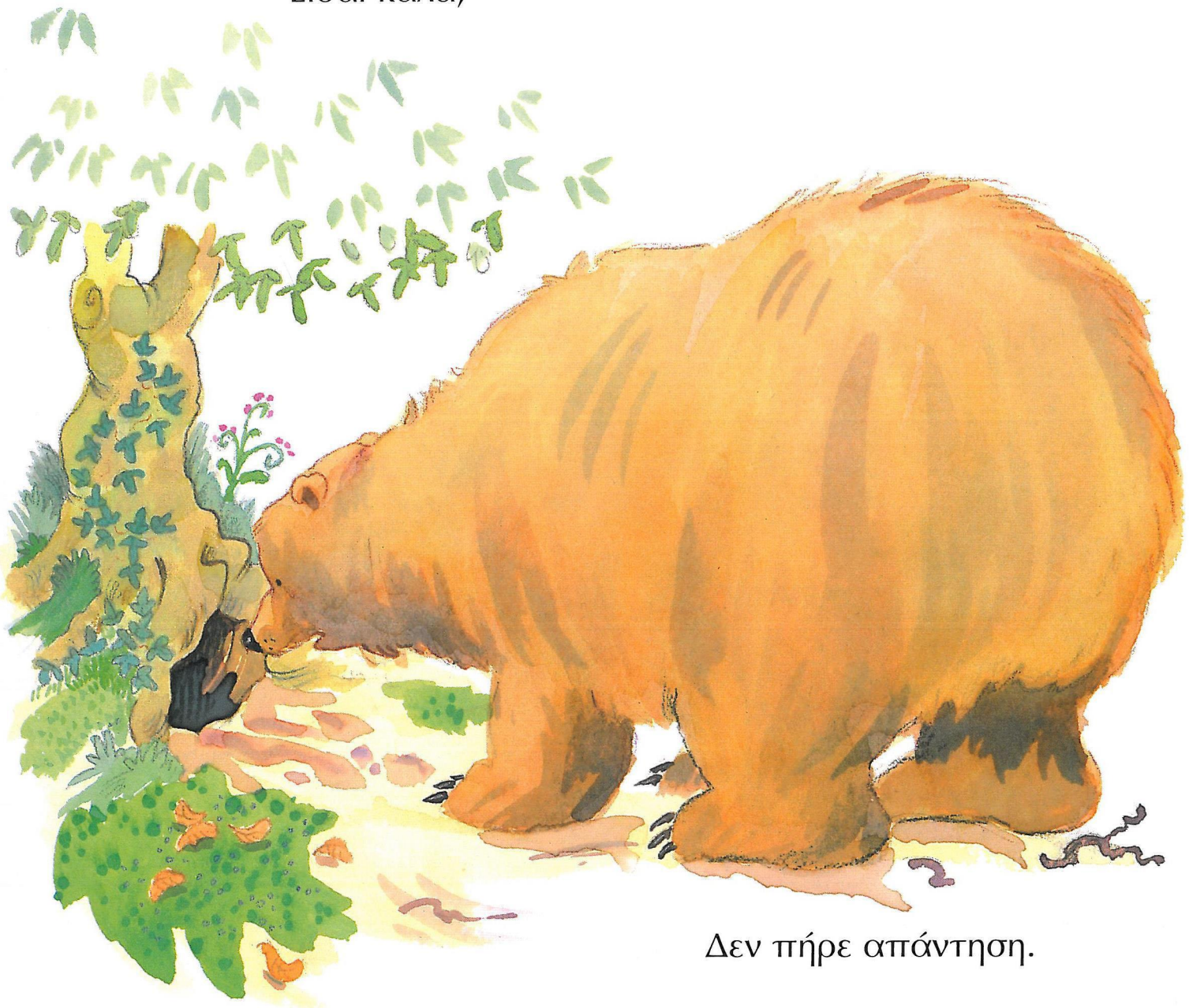

Όμως η αλεπουδίτσα Ναταλία δε φαινόταν πουθενά.

Ο αρκούδος Ζαχαρίας άρχισε να ανησυχεί. Πήγε στη φωλιά της και φώναξε:

– Αλεπουδίτσα Ναταλία, εγώ είμαι, ο Ζαχαρίας.

Είσαι καλά;

Δεν πήρε απάντηση.

Η ανησυχία του αρκούδου Ζαχαρία θέριευε. Πήγε στην όχθη του ποταμιού και φώναξε πάλι:

– Αλεπουδίτσα Ναταλία, πού είσαι;

Πάλι δεν πήρε απάντηση.

Η ανησυχία του αρκούδου Ζαχαρία θέριεψε κι άλλο.
Χώθηκε στο δάσος φωνάζοντας:

– Βγες έξω, αλεπουδίτσα Ναταλία, εγώ είμαι,
ο αρκούδος Ζαχαρίας!

Όμως ούτε τώρα πήρε απάντηση.

Όσπου βρέθηκε στην κουφάλα του δέντρου όπου έπαιζαν κρυφτό και είδε την άκρη μιας φουντωτής ουράς να περισσεύει.

– Αλεπουδίτσα Ναταλία, εσύ είσαι; φώναξε.
Εγώ είμαι, ο αρκούδος Ζαχαρίας.

Αφουγκράστηκε και του φάνηκε
πως άκουσε κάτι.

Αφουγκράστηκε πάλι και βεβαιώθηκε
πως άκουσε ένα ρουθούνισμα.

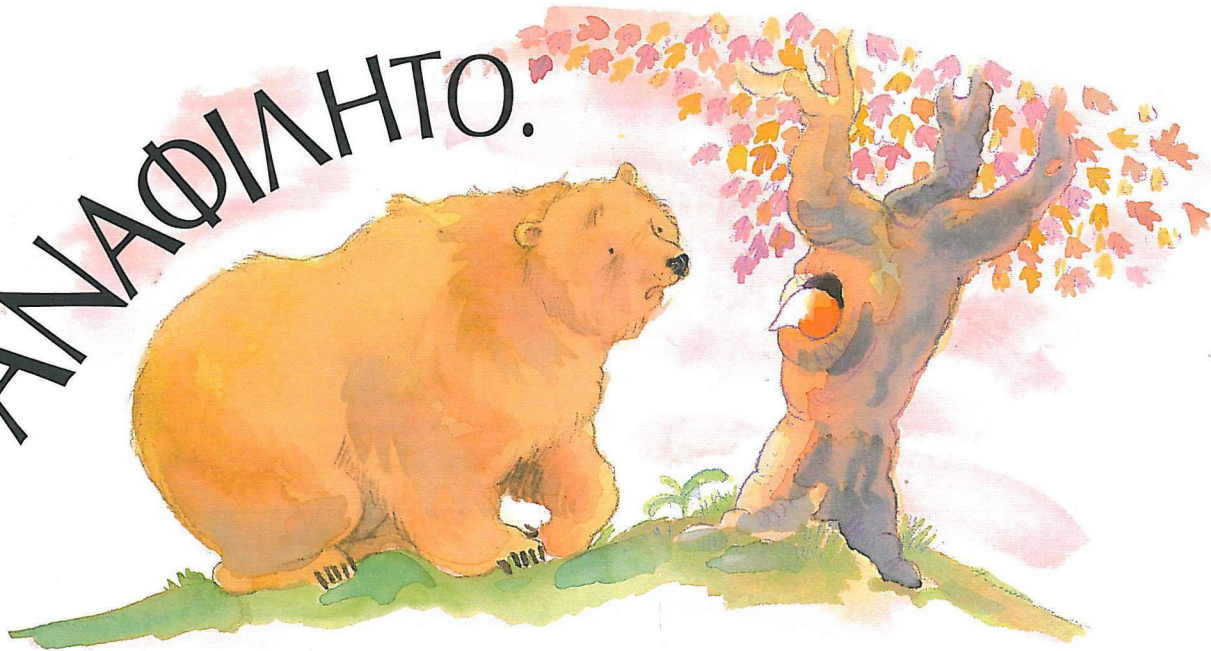
Το ρουθούνισμα
δυναμώνε, δυναμώνε,
ώσπου έγινε
ένα μεγάλο, ένα

Τρρρρομερό

ΑΝΑΦΙΛΗΤΟ.

- Αλεπουδίτσα Ναταλία, έκανε ο αρκούδος Ζαχαρίας.
- Τι; κλαψούρισε η αλεπουδίτσα Ναταλία.
- Σε παρακαλώ, βγες έξω, είπε ο αρκούδος Ζαχαρίας.

Μου 'λειψες.

– Συγνώμη, αρκούδε Ζαχαρία, είπε η αλεπουδίτσα Ναταλία. Δεν ήθελα να σε τρομάξω.

–Κι εγώ ζητάω συγνώμη που ήμουνα γκρινιάρης, είπε ο αρκούδος Ζαχαρίας. Έλα, πάμε να παίξουμε τώρα.

– Αρκούδε Ζαχαρία, είπε η αλεπουδίτσα Ναταλία κλαψουρίζοντας. Αυτό σημαίνει πως είμαστε ακόμα φίλοι;

–Μα και βέβαια είμαστε ακόμα φίλοι,
είπε ο αρκούδος Ζαχαρίας.
Οι φίλοι είναι για πάντα.

Γλυκό σαν μέλι, τρυφερό σαν χάδι,
τούτο το παραμύθι οδηγεί μικρούς και μεγάλους
στο φωτεινό μονοπάτι της αληθινής φιλίας.

ISBN 960-261-914-7

9 789602 619148